

IK ZAL ER ZIJN

God heeft zich aan Mozes geopenbaard als: “Ik ben die is” of “Ik ben die er zijn zal”. Dat gebeurde toen Mozes eens de schapen aan het hoeden was in de woestijn. Toen hij de berg Horeb naderde zag Mozes een doornstruik die in brand stond en toch niet verbrandde. Hoe kan een struik tegelijkertijd in brand staan en toch niet door het vuur verteerd worden? Hij vond dat vreemd en ging er op af. De HEER maakte zich toen op drie manieren bekend. Eerst als een bekende uit het *verleden*: “Ik ben de God van je vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jacob. Vervolgens als de God van het *heden*, de God die de Israëlieten wil bevrijden uit de slavernij en ellende: “Ik heb gezien hoe ellendig mijn volk er in Egypte aan toe is, ik heb hun jammerklachten over hun onderdrukkers gehoord, ik weet hoe ze lijden, Daarom ben ik afgedaald om hen uit de macht van de Egyptenaren te bevrijden”. En tenslotte als de God van de *toekomst*. God belooft hen te brengen naar “een land dat overvloedig van melk en honing”. Mozes kreeg de opdracht naar de farao te gaan om Gods volk uit Egypte te leiden. Als de Israëlieten zouden vragen van wie Mozes deze opdracht kreeg, moest hij zeggen: ‘De God van uw vaders zendt mij naar u’. Als het volk hierop zou vragen ‘hoe is zijn naam?’ dan moest Mozes antwoorden: ‘Ik ben die er zijn zal. Zeg daarom tegen de Israëlieten: IK ZAL ER ZIJN heeft mij naar u toegestuurd’. Eigenlijk zegt God: ‘Mijn naam is de onnoembare’. Hij geeft tegelijkertijd een naam en geen naam, als een doorstruik die brandt en toch niet verbrandt.

In de verschijning aan Mozes is God afgedaald in een doornstruik. De doornstruik is de minste van de planten uit de woestijn. In Egypte zijn de Israëlieten als slaven de minste van alle mensen. God vereenzelvigd zich op deze manier met zijn volk. Hij is met zijn mensen begaan en laat hen niet in de steek. Hij staat naast hen. Ook al doen mensen elkaar de verschrikkelijkste dingen aan, zoals in Syrië op dit moment, God staat naast de onderdrukten.

Deze gebeurtenis heeft glazenier Nicolas uitgebeeld op het derde glas-in-loodraam in onze kerk. Alleen zouden de joden zelf JHWH (de Heer) nooit afbeelden in de brandende doornstruik. De naam JHWH was zo heilig dat men die niet uitsprak. En ook was het niet toegestaan JHWH af te beelden.

(Foto: detail koorraam 3 Andreaskerk)

SV

Uit: Parochieblad St. Andreasparochie nr. 20, 16 juni 2012